

SOSYALDEMOKRAT HALKÇI PARTİ
Beşiktaş İlçe Başkanlığı

1 KASIM 1992 YEREL ARA SEÇİM SONUÇLARIYLA İLGİLİ
DEĞERLENDİRMELER

Erol KÖKTÜRK
SHP Beşiktaş İlçe Başkanı
10.11.1992

SAYISAL SONUÇLAR ÜZERİNE

Sayılar bakıldığında sonuçlar, partimin açısından “FERAHLATICI”, ancak “RAHATLATICI” değildir.

Örgütte, tersini söyleyenler olsa da, seçim sonuçları genel olarak olumlu değerlendirilmektedir.

İçinde bulunduğumuz koşullar açısından sonuçlar, umut kırıcı değildir. Ama bu sonuçlar, gelecek açısından tatmin edici de değildir.

GERÇEKÇİ OLMAK GEREK!..

Sonuçların tanımlanan özelliğine karşın, bazı sığınma noktalarının aranmaması gerekiyor... Çünkü sonuçların bizi ciddi ve derinlemesine düşündürmesi gereken yanları var...

Bu nedenleri gerçekçi biçimde ortaya koymak yerine, seçmen, “hava güzel olduğu için”, “bayram dinlencesi 4.5 gün olduğundan” sandığa gitmedi denirse, bu bir kaçış noktası olur...

Yani Güngören'deki, Bağcılar'daki toplumsal yapı doğru değerlendirilmemiş olur. Bu insanların o gün kıyılarda kahvelere, belki Fame City'ye gitmedikleri bir gerçek...

300.000'in üzerinde seçmen sandığa da gitmedi...

Sorun, “NEDEN” gitmedikleri sorunu...

KATILMAMANIN NEDENLERİ

Bu nedenleri doğru tanılamak gerekiyor...

Cumhuriyeti kuranların yetkiyi verdikleri insanların % 35'i bu yetkiyi kullanmıyor, bunun sonucunda da “Laik Cumhuriyet” açısından kaygı verici sonuçlar ortaya çıkıyorsa, bunun üzerinde durulması gerekir.

Bu sonuçlar, demokratik sonuçlardır. Saygı duyulmalıdır.

Ancak devlet, kendi eliyle temellerini sarsıyorsa, durup düşünmek gerekiyor...

Başta da sosyal demokratların...

Seçimlerde bir tek oyun bile önemsenmesi gereği ortaya çıkmıştır. Bir oy'un atılıp-atılmamasının "siyasi anlamı" ve "sonuçları" üzerinde seçmenlere dönük çalışmak gerekiyor. Demokrasimizin buna gereksinmesi var...

SİYASETE GÜVENSİZLİK

1991 yılında yapılan bir sormacaya göre, halkın % 19.3'ü Türk Siyasal Sistemi'ne "çok", % 30.4'ü "oldukça" güvenmekte; % 26.8'i "pek", % 23. 5'u hiç güvenmemektedir. Bunu genellersek: Bu seçimlere girerken halkın % 50'si siyasete güvenmekte,% 50'si güvenmemekteydi.

Öte yandan seçim öncesi yapılan kamuoyu araştırmalarına göre, seçim yapılan bölgelerdeki "kararsız" seçmenlerin oranı % 25-30'lar dolayındaydı.

Seçim sonucunda oy kullanmayan, sandığa gitmeyen seçmen oranı % 35 dolayında...

İşte bu 3 rakam yan yana geldiğinde, düşünülmesi gereken tablo oluşmaktadır.

Araştırılması gerekiyor, ama şu söylenebilir: Belki de yapılan onca çalışma, sonucu çok da etkilememiştir...

O nedenle asıl kamuoyu araştırmasının şimdi yapılması gerek...

SİYASETTE SÜREKLİLİK

Sonucu değiştirmenin, oranları ve rakamları büyütmenin yolu, öncelikle siyasete olan güvensizliğin aşılmasından geçiyor.

Bunun yolu da, siyaseti, "seçim dönemlerinin sıcak atmosferine sıkıştırmamaktan" geçiyor...

Yani siyaseti sürekli kılmak, ama genel merkez düzeyinde bırakmadan örgütler düzeyinde sürekli kılmak gerekiyor...

Parti örgütlerinin sürekli siyaset yapar duruma gelmesi, dışa dönük mücadele anlamına gelmektedir.

Sorun da burada yatmaktadır. Parti geçmişte "iç mücadelelerden" "yorgun" duruma düştüğünden, bir an önce bu "dinginliği" kazanması gerekmektedir.

Ancak "iç barışını" kurmuş (barışlar da belli uzlaşmalara dayanır), dolayısıyla iç istikrara kavuşmuş bir Parti, örgüt, dışarıya karşı güçlü olabilir.

YENİ TERCİHLER VE DÜZEN DEĞİŞİKLİĞİ TEMASI

Partide bu yeni dönemde "yeni bir motivasyona" gereksinme vardır.

Tabanda da böylesi bir beklenti göze çarpmaktadır.

Örgüt içinde etkili bir dalgalanmayı yaratmak ve yaşatmak bugünün beklentisidir. Örgüt ve üyeler,

estirilecek yeni bir rüzgarı beklemektedirler. Tepeden aşağıya, aşağıdan yukarıya...

Kuşkusuz her şeyi genel merkezden beklemeden bunu yapmak gerekiyor.

Bu, “yeni bir yapı”, “yeni tercihler”, “yeni hedefler” ve “yeni araçlar” anlamına geliyor...

1977’de CHP’nin, 1983’te ANAP’ın, şimdilerde REFAH’ın seçim başarıları, “toplumdaki değişim beklentilerini yakalamış” olmalarına dayanmaktadır.

SHP, temel tercihleri doğrultusunda, “düzen değişikliği” temasını daha inandırıcı biçimde gündemine almalıdır.

Bunu hele hele sağ partilere bırakmamalıdır.

2000’li yılların Türkiye’inden konuşmayı, çağ atlamadan konuşmayı sağ partilere bırakamayız...

Çünkü “geleceği yeniden kurmak”, sol partilerin işidir.

Bu nedenlerle, partinin kimliğini netleştirmesi, kendi Özgün kişiliğine kavuşması ve bunda yoğunlaşması gerekiyor.

Bu da zaman yitirmeden yeni tercihler yapılmasını zorunlu kılıyor.

SEÇİMİN ÖRGÜTLENMESİ

Seçim sonuçları, seçimin örgütlenmesi konusunda önemli ip uçları vermelidir.

Seçimin Örgütlenmesi,

- Kadroları örgütleme
- Zamanı örgütleme
- Propaganda araçlarını örgütleme
- Yetkili ve etkili kişileri örgütleme
- Psikolojileri örgütleme (motivasyon)

tüm bunların sonucunda da

- Seçmeni örgütleme

anlamlarında kullanılmaktadır.

Bu çerçevede, çalışmalar sırasında eksiklikler, yanlışlıklar, yetmezlikler varsa, bunları objektif olarak tanımlamalıyız.

Partinin “mesaj verme gücü”nün yoğunlaştığı zamanlar olan seçimler, dolayısıyla partiyi halka taşımanın da uygun ortamlarıdır.

Ancak partinin halka “daha önce taşınması” oranına göre, seçim zamanları taşımanın bir etkisi olabilecektir.

Seçimler, halkı örgütlemenin “ilk” değil, “son” aşaması olmak zorundadır.

Ve halka ulaşmak zorundayız... Tarafsız seçmene ulaşmak zorundayız... Çünkü yalnızca üyelerin ve

sempatizanların oyu, seçim kazanmaya yetmiyor

PROPAGANDANIN ARAÇLARI

Seçmeni örgütlemeye kullanılacak propaganda araçlarına konusunda yeniden düşünmeliyiz...

Daha çağdaş, daha etkileyici araçlar bulunmalıdır.

Bunun için bazı önemli seçim kampanyaları daha ciddi biçimde incelenmelidir. Seçmenin psikolojilerine dönük doğru gözlemler yapılmalıdır.

Kampanyalarda profesyonel ajanslardan daha etkin yararlanmanın yolları bulunmalıdır.

Gürültülü, çevreyi kirleten, rahatsız edici araçlar yerine, medya ağırlıklı araçlar kullanmak gerekmektedir.

GELECEĞE DÖNÜK SONUÇLAR

Seçimler, halka birebir ulaşmanın gereğini ortaya koymuştur.

Birçok seçmen, yüz yüze görüşmeyi, kendisine doğrudan ulaşılmayı beklemektedir.

Bu, “Seçmen Kütükleri” bazında çalışmayı gerektirmektedir.

Bu anlamda örgütler, yarın seçim olacakmış gibi bir “altyapıyı” kurmalıdırlar. Bu altyapının bilgisayar destekli kurulması, sonuca daha kolay ulaşmayı olanaklı kılacaktır.

Bu çalışma, ilçeler bazında, seçmen profillerinin ortaya konmasını da zorunlu kılıyor.

Tekdüze mesajlar yerine, bu profillere dönük mesaj zenginliği yaratmak gerekiyor.

Hem ilde, hem de ilçelerde “sürekli” çalışacak “seçim kurulları” oluşturmak gerekmektedir.

Seçmen Kütükleri’nin “güncelliği” çalışması da, adil bir seçim için zorunludur. Bu seçimlerde bu, bir kez daha ortaya çıkmıştır Seçmen Kütükleri bilgisayar destekli oluşturulmuş olmalıdır. Devletin modernizasyonu düşüncesinin bir parçası olarak, bu konu, bindirilmiş ya da mükerrer oy kullanımını da önlemeye dönük olarak ele alınmalıdır.

YENİ BİR İSTANBUL POLİTİKASI YARATILMALIDIR

Kültür Bakanlığı 1993’ü “İstanbul Yılı” olarak duyurdu.

Hükümet, İstanbul için yeni bir yönetim modeli üzerinde çalışıyor.

İstanbul’un hem nüfusu ve seçmen sayısı, hem ekonomik ve kültürel potansiyeli, hem de bu kentteki toplumsal ve siyasal özellikler bu kenti ülkemizde ön planda tutuyor.

Bu ve diğer nedenler, Partimiz açısından da bir “İstanbul Politikası”nı zorunlu kılmaktadır.

Tüm ilçe örgütlerinin (Başkanlar düzeyinde kalmayan, ilk aşamada ilçe yöneticilerini de kapsayan), il yöneticilerine toplu bir brifing vermeleri sayısız yararlar sağlayacaktır.

Böylesi bir brifing, öncelikle yöneticiler düzeyinde yakınlaşma fırsatı yaratırken. Örgütlerin özellikleri ve çalışmaları konusunda toplu bir değerlendirme olanağı da sağlamış olacaktır.

Bu brifingden çıkacak sonuçlar değerlendirildikten sonra toplanacak il kurultayı, yeni İstanbul Politikası oluşumunda bu yeni dönemin başlangıcını oluşturabilecektir.

Bu alış-veriş, İstanbul'da il Yönetimi ile ilçeler arasında yeni politika üretim aşamalarını da tanımlamalıdır. Bunun anlamı şudur: özellikleri birbirine benzeyen ilçelerin ortak çalışmaları başlatmaları...

Yani İstanbul için Yeni Bir Örgütlenme Modeli gereği de değerlendirilmelidir.

Bu modelin içinde yeni tercihler yapılmalıdır:

- SHP, İstanbul'da kentli bir parti olmalıdır.
- Bunun için kentli seçmenler temel hedef kitle olarak kabul edilmelidir.
- Bu anlamda parti-belediyeler ilişkisi için yeni bir düzlem tanımlanmalıdır.

Gecekonduları ve bu kentte yaşayan hiçbir insanı dışlayamayız... Ama SHP'de çoğunluğu da, bu kesimlere bırakamayız...

Çünkü hepsi değil, ama büyük bölümü, çıkar ağırlıklı bir yaklaşımla partimize gelmektedirler... Bu, deyim yerindeyse kaypak bir destektir.

O nedenle tercihleri oturmuş ve istemleri toplumsallaşmış kentli seçmen hedeflenmelidir.

İstanbul'da SHP'nin üye profilindeki temsil dengesizlikleri giderilmeli, federatif üye yapısında dengeler kurulmalıdır.

YENİ BİR ÖRGÜT KÜLTÜRÜ YARATILMALIDIR!..

Parti, sürekli yenilenme içinde olan bir parti olmalıdır. Bu aslında sosyal demokrasinin özü gereğidir.

Bu yenilenme, parti kültürünün, siyaset kültürünün daha çağdaş öğelerle geliştirilmesiyle bağlanmalıdır.

Yaygın deyişle, partinin imajı ve vizyonu değişmelidir.

SHP, bu dönem yakaladığı bu “yeni şans” doğru değerlendirmelidir.

Bunun önkoşulu, örgüt olarak kendisine çekidüzen vermesinden geçer.

SHP, önce kendi örgütüne güvenen, üyelerine güvenen ve onlarla güçlenen bir “siyasi” örgüt olmak zorundadır. Bu güveni ve iç tutarlılığını oluşturduğunda, dışa karşı daha güçlü ve etkili olabilecektir.

Çağdaş bir sosyal demokrat partinin çağdaş tercihleri, üye yapısı ve örgütlenme modeli partimizde yapının temel taşları olduğunda, sonraki seçimler beklediğimiz sonuçları doğurabilecektir,